

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 367

гр. В., 29.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – В., III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Биляна Р. Скорчовска Петкова

като разгледа докладваното от Биляна Р. Скорчовска Петкова Гражданско дело № 20231420102266 по описа за 2023 година

Б. В. В. с ЕГН:***** и С. В. В. с ЕГН:***** като непълнолетен лично и със съгласието на неговата майка и законна представителка Н. Б. Н. с ЕГН:***** всички с адрес за призоваване: гр. В., ул. "Л."** са предявили иски против „Б. И.” ЕООД с ЕИК: ** със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. "Л."** представлявано от В. М. В. – управител и „С. Г. Г.” ЕАД с ЕИК: ** със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. "Р. П. К."** / в хода на процеса с променено наименование „ФИК” ЕАД с ЕИК: ** със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. "О. П." № 47а представлявано от изп. директори И. В. и М. С. , с които се иска да се признае за установено по отношение на ответниците, че недвижим имот, а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 12259.1015.109 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет) по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. В., общ. В., обл. В., одобрени със Заповед № РД-18-43/16.09.2005 г. на изпълнителния директор на АК, с адрес на имота: гр. В., улица „Л. а” **** (шест) с площ 360 (триста и шестдесет) кв. м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), стар идентификатор: кв. 190 (сто и деветдесет), п. 12 (дванадесети), № 1591 (хиляда петстотин деветдесет и едно), при съсед: 12259.1015.93, 12259.1015.213, 12259.1015.108, 12259.1015.214, ведно с построените в имота: 1. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.1 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, едно), със застроена площ 54 (петдесет и четири) кв. м., брой етажи: 1 (един), предназначение: жилищна сграда-еднофамилна, конструкция: паянтова; 2. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.2 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, две), със застроена площ 15 (петнадесет) кв. м., брой етажи: 1 (един), предназначение: друг вид сграда за обитаване, конструкция: масивна с дървен гредоред; 3. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.3 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, три), със застроена площ 7 (седем) кв. м., брой етажи: 1 (един), предназначение: селскостопанска сграда, конструкция: паянтова, и 4. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.4 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, четири), със застроена площ 13 (тринадесет) кв. м., брой етажи: 1 (един), предназначение: хангар, депо, гараж, конструкция: масивна с частични стоманобетонни елементи, а по документ за собственост: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1591 от 316 кв. м., за който заедно с имоти № 1592 и

№1593 е отреден УПИ XII в кв.190 по плана на град В., ж.к."П.", одобрен със Заповед №1260/14.10.1986 г., целия УПИ разположен при съсед: от две страни-улицы, УПИ XIII-пл. №1595 и пл.№1596 в кв.190, и УПИ XI дв.пл.- 1594 в кв. 190, заедно с построените в имот 1591 жилищна сграда, сейвант и гараж, по отношение на които е насочено изпълнение за парично вземане по ИД № 20227230400762 по описа на ЧСИ № 723 М.Н. с район на действие О. с. - В., не принадлежи на длъжника „Б. И.” ЕООД, с ЕИК: **, с присъждане на деловодни разноски.

Предявените иски са с правно основание чл.440, ал.1 във вр.с чл.124, ал.1 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че с нотариален акт от 17.04.2019 г, с № 172 том 1 дело № 129 на нотариус № 482 при РС В. на ищите е прехвърлена собствеността на недвижим имот от тяхната майка, а именно:

ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 12259.1015.109 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет) по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.В., общ.В., обл.В., одобрени със Заповед № РД-18-43/16.09.2005 г. на изпълнителния директор на АК, с адрес на имота: гр.В., улица „Л.а” №6 (шест) с площ 360 (триста и шестдесет) кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), стар идентификатор: кв. 190 (сто и деветдесет), п.12 (дванадесети), № 1591 (хиляда петстотин деветдесет и едно), при съсед: 12259.1015.93, 12259.1015.213, 12259.1015.108, ведно с построените в имота: 1. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.1 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, едно), със застроена площ 54 (петдесет и четири) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: жилищна сграда-еднофамилна, конструкция: паянтова; 2. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.2 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, две), със застроена площ 15 (петнадесет) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: друг вид сграда за обитаване, конструкция: масивна с дървен гредоред; 3. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.3 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, три), със застроена площ 7 (седем) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: селскостопанска сграда, конструкция: паянтова, и 4. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.4 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, четири), със застроена площ 13 (тринадесет) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: хангар, депо, гараж, конструкция: масивна с частични стоманобетонни елементи, а по документ за собственост: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1591 от 316 кв.м., за който заедно с имоти №1592 и №1593 е отреден УПИ XII в кв.190 по плана на град В., ж.к."П.", одобрен със Заповед №1260/14.10.1986 г., целия УПИ разположен при съсед: от две страни-улицы, УПИ XIII-пл.№1595 и пл.№1596 в кв.190, и УПИ XI дв.пл.- 1594 в кв. 190, заедно с построените в имот 1591 жилищна сграда, сейвант и гараж,

Твърди се, че владението върху имота е трябвало да бъде предадено на ищите в същия ден, съгласно клаузите в нотариалния акт, но до настоящия момент това не било направено.

Поддържа се, че към настоящият момент описания по-горе недвижим имот се владее от първият ответник - „Б. И.” ЕООД, но от управителят на дружеството - В. В. ищите разбрали, че имотът им е изнесен на публична продажба заради задължения на „Б. И.” ЕООД към втория ответник - „С.Г.Г.” ЕАД.

Твърди се, че ищите са станали собственици на процесния недвижим имот в резултат на прехвърлителна сделка преди вискателя по изпълнителното дело да е наложил възбрана върху имота /което било сторено на 09.05.2019 г/ и да е изнесъл имота на публична продажба.

В законовият срок от ответника „С.Г.Г.”ЕАД с ЕИК:** / което си е променило

наименованието в хода на процеса на ФИК ЕАД /е постъпил писмен отговор на исквата молба, с който се твърди, че предявеният иск е неоснователен.

Твърди се, че на 15.11.2007 г. между ТБ „МКБ Ю.“ АД, ЕИК: ** (с универсален правопреемник „П. и. б.“ АД, ЕИК: **) и кредитополучателя „Б. инвест“ ЕООД, ЕИК: **, е сключен Договор за предоставяне на кредит „Развитие“ № 336-206/15.11.2007 г. като за обезпечаване на вземанията по Договора за кредит ипотекарният длъжник Н. Б. Н. (майка на ищците) е учредила на 16.11.2007 г. договорна ипотека върху процесните недвижими имоти с идентификатори: П И № 12259.1015.109, ведно с построените в него СГРАДИ 12259.1015.109.1, 12259.1015.109.2, 12259.1015.109.3, 12259.1015.109.4

Твърди се, че договори а ипотека, учредена с Нотариален акт за договори а ипотека № 58, том VII, рег. № 10214, дело № 978/16.11.2007 г. по описа на Нотариус С.П., рег. № 006 на НК, с район на действие РС - В., вписана в Служба по вписванията - гр. В. с вх. рег. № 8633/16.11.07г., акт № 97, том IV, дело № 5984/2007 г. е подновена с молба за подновяване на ипотека с вх. рег. № 6282/13.11.2017 г., дв. вх. рег. № 6275/13.11.2017 г., акт № 47, том 6 на СВ-В..

Поддържа се, че по силата на Договор за цесия № 1 от 19.12.2019 г. към Рамков договор за цесия от същата дата, ведно с Приложение № 199, с нотариална заверка на подписите при нотариус М. Н., заведена в Регистъра на нотариусите, воден от Нотариалната камара, под рег. № 362, „П. И. Б.“ АД, ЕИК: **, в качеството на цедент, е прехвърлила на „С.Г. Г.“ ЕАД, ЕИК: **, в качеството на цесионер, вземането си спрямо „Б. инвест“ ЕООД, ЕИК: **, произтичащо от Договор за предоставяне на кредит „Развитие“ № 336-206/15.11.2007 г. Цесията била потвърдена от цедента на цесионера, а кредитополучателят е уведомен по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Доказателства за уведомяването се съдържали в кориците на изпълнителното дело, изискано от ищеца, но молят същото да се счита връчено на останалите страни по делото с връчване на настоящия отговор на исква молба.

Твърди се, че горепосоченото вземане е прехвърлено на „С.Г. Г.“ ЕАД, ЕИК: **, ведно с всички привилегии и обезпечения, включително с учредената договорната ипотека и договорът за цесия е отбелязан към гореописаната ипотека в СВ-В. с вх. рег. № 2108/26.05.2020г., дв. вх. рег. № 2079/26.05.2020г., акт № 82, том 1. Поради липса на доброволно плащане на дълга Банката се е снабдила със ЗНИ № 936 от 05.04.2019 г. по ЧГД № 1425/2019 г. и изпълнителен лист от 09.04.2019 г, РС- гр. В., ГК IV състав.

Поддържа се, че за принудително удовлетворяване на дълга е образувано ИД № 762/2022г. по описа на ЧСИ М.Н., рег. № 723 при КЧСИ, район на действие - О. с. - В., по което дело процесните имоти са изнесени на публична продажба за дълговете, които обезпечават и взыскател по делото е настоящият кредитор, цесионерът „С.Г. Г.“ ЕАД/ ново наименование ФИК ЕАД/.

Твърди се, че към датата на прехвърляне на вече ипотекирания имот от ипотекарният длъжник Н. Н. на синовете й - Б. и С. В.и (ищци в настоящото производство), имотът е бил вече и възбранен, поради което Н. е нарушила забраната за разпореждане.

Твърди се, че предявеният иск и провеждането на обезпечителното производство съставлява злоупотреба с право, правните последици от която е отказ от защита на субективно право, упражнено в разрез и в противоречие с неговото предназначение, противопоставяне на духа и буквата на закона поради което се иска отмяна на допуснатото обезпечение.

Предявеният иск е недопустим.

Съгласно разпоредбата на [чл. 440 от ГПК](#), всяко трето лице, чието право е засегнато от е насочено изпълнението на парично притезание, не принадлежи на длъжника.

Визирания в посочената правна норма

отрицателен установителен иск е способ за защита срещу материалноправна незаконосъобразна Незаконосъобразността е проява на нарушения принцип, че принудителното изпълнение на паричното притежание трябва да бъде осъществявано само върху имуществото на длъжника в изпълнението /чл. 442 от ГПК/, тъй като само имуществото на длъжника служи за обезпечение на неговите кредитори, които имат една 133 33Д/.

Искът по чл.440 от ГПК е насочен към това да се отрече, че правото към което е насочено изпълнението за събиране на паричното вземане на кредитора, принадлежи на длъжника. Целта на иска е да се отрече възможността да се изпълнява върху имущество, което не принадлежи на длъжника.

Разпоредбата на чл.440 от ГПК регламентира абсолютните процесуални предпоставки, които обуславят допустимостта на иска, а именно: висящо изпълнително производство; последното да е с предмет принудителното изпълнение на парично притежание; насочване на изпълнителните действия върху вещь на длъжника; осъществяваният изпълнителен способ да е обективно годен да засегне право на трето за изпълнението лице, което обосновава правният интерес от отрицателния установителен иск визиран в чл.440 от ГПК. Искът по чл. 440 ГПК е недопустим, когато лисват горепосочените процесуални предпоставки, за които съдът е длъжен да следи служебно. / в този см. е и задължителната съдебна практика- решение №42/2702.2014 г. на ВКС по гр.д.№ 6994/2013 г., определение №676/21.10.2015 г. на ВКС по гр.д.№ 4726/2015 г., определение № 689/17.06.2015 г. на ВКС по гр.д.№ 1662/2015 г./

В настоящият случай липсва обоснован правен интерес от претендираната искова защита. Съгласно задължителните указания, дадени в ТР №8/27.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост, какъвто се явява и искът по чл.440 от ГПК, е налице, когато ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва, когато се позовава на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. В производството, образувано по предявен отрицателен установителен иск за собственост в доказателствена тежест на ищеца е да установи фактите, от които произтича правният му интерес.

В исковата молба са наведени твърдения, че ищите са придобили правото на собственост върху недвижимия имот, спрямо който е насочено принудителното изпълнение, с нотариален акт от 17.04.2019 г.№172, том I дело №129 на нотариус С. Б. с район на действие Р. с. В..

Този имот ищите са придобили след като върху него е била учредена договорна ипотека от третото лице-ипотекарен длъжник Н. Б. Н. по договор за предоставяне на кредит „Развитие” от 15.11.2007 г. сключен между ТБ „МКБ Ю.” АД/праводател на П.И.Б. АД/ в полза на „Б. И.” ЕООД.

Ипотеката за обезпечение на задълженията по кредитния договор е била учредена от третото лице-ипотекарен длъжник Н. Б. Н. с нотариален акт от 16.11.2007 г. за учредяване на договорна ипотека №58, том VII, рег.№10214, нот. дело №978 от 2007.

Процесният недвижим имот е предмет на принудително изпълнение по изп.дело №581/2019 г. по описа на ЧСИ И. Ц./преобразувано изп.дело №762/2022 г. по описа на ЧСИ М. Н./ от вискателя П.И.Б. АД, а впоследствие от „С.Г.Г.” ЕАД /цесионер на задължението по кредитния договор по договор за цесия от 19.12.2019 г..

Изпълнителното дело е образувано въз основа на заповед №936 за изпълнение на парично задължение от 05.04.2019 г. и издаден изпълнителен лист по ч.гр.дело №1425/2019 г. на Р. с. В. за задължение по кредитния договор, по който недвижимият имот е ипотекиран, а именно за сумите от 90 624,00 лв. – главница по договор за кредит № 336-206 от 15.11.2007 г., сумата 1 397,23 лв. – договорна лихва за периода от 25.04.2016 г. до 25.11.2017 г., сумата

23 393,86 лв. – наказателна лихва за просрочени плащания за периода от 25.04.2016 г. до 03.04.2019 г., сумата 452,13 лв. – комисионна за обработка и управление на кредита за 2016 г., сумата 187,03 лв. – разноски за подновяване на застраховката, сумата 330,00 лв. – разноски за актуализиране на обезпечението, законната лихва от 04.04.2019 г. до изплащане на вземането, сумата 2 327,69 лв.-разноски за държавна такса, както и сумата 50,00 лв.-разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 26 от НЗПП.

С факта на учредяване на ипотека върху недвижимия имот - собственост на ипотекарният длъжник Н. Н. е възникнало ипотечно право- право на предпочтително удовлетворение от цената на имота, независимо от извършената в последствие разпоредителна сделка с имота. С учредяване на ипотека, в полза на ипотекарния кредитор, е възникнала привилегията да се удовлетвори предпочтително от цената на имота. Тази привилегия се упражнява именно в изпълнителния процес и е противопоставима на трети лица- последващите собственици на имота. Този извод се налага, както предвид изричната разпоредба на чл.173 от ЗЗД, така и предвид обезпечителната функция на ипотека.

Иштите са придобили обременен с договорна ипотека и с вещна тежест недвижим имот, поради което факта, че е налице промяна в собствеността не може да се противопостави на кредитора. Кредиторът не е оспорвал принадлежността на правото на собственост върху процесния недвижим имот, а само е навел доводи, че извършената промяна му е непротипоставима, както с оглед на чл.173 от ЗЗД, така и с оглед изричната разпоредба на чл.453 от ГПК.

С оглед на изложеното съдът приема, че по делото не е налице оспорване на принадлежността на правото на собственост върху имуществото- предмет на принудително изпълнение, респ. не са налице доводи и съответно доказателства, въз основа на които да се отрече възможността да се изпълнява спрямо това имущество. Тъй като в настоящият случай не може да бъде преодоляна разпоредбата на чл.453 от ГПК, то искът липсва правен интерес от иска по чл.440 от ГПК и същият се явява недопустим.

Както се посочи по- горе процесният имот е станал предмет на принудително изпълнение поради ипотекирането му преди придобиването от иштите, тъй като ипотека следва целия имот относно размера на цялото обезпечено вземане до удовлетворяването на правата на ипотекарните кредитори независимо от придобиването му от последващ приобретател (чл. 173, ал. 1 ГПК и Решение № 414 от 29.10.2012 г. на ВКС по гр. д. № 222/2012 г., I г. о.; Решение № 64 от 16.04.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6300/2014 г., I г. о.). Като собственици на процесния ипотекиран имот иштите нямат правен интерес от предявяването на отрицателния установителен иск по чл. 440 ГПК независимо дали са в държане на имота, тъй като не са трети лица по смисъла на посочената разпоредба (Определение № 189 от 28.09.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3126/2017 г., I г. о.; Определение № 348 от 12.05.2014 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1594/2014 г., IV г. о.; Определение № 103 от 6.06.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1762/2018 г., I г. о.; Определение № 395 от 11.06.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2338/2015 г., IV г. о.). Противопоставимостта на правата на приобретателя на ипотекиран имот се определят от поредността на вписванията. Когато ипотека е вписана преди придобивната сделка, приобретателя няма правен интерес от иск по чл.440 ГПК, независимо дали е в държане на имота. Правото на вискателя да събере вземането си не следва от правото на собственост на длъжника по изпълнението, а от учредената ипотека върху имота преди придобиването на собствеността от иштите. Така определение №22 от 21.01.2019 г. на ВКС на ВКС по ч.гр.дело №3986/2018 г. II Г.О., ГК.

С оглед изложеното предявените искове се явяват процесуално недопустими, а производството по делото следва да бъде прекратено.

Сторените в съдебното производство разноски от иштите Б. В. В. и С. В. В. са за

сметка на тях.

По делото не се претендират съдебно-деловодни разноси от ответниците „Б. И.” ЕООД и ФИК ЕАД с предишно наименование „С.Г.Г.” ЕАД и няма доказателства за сторени такива поради което такива не следва да се присъждат на ответниците.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определението си от с.з. на 19.02.2024г., с което е даден ход на устните състезания .

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ КАТО ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМИ предявените иски с правно осн. чл.440, ал.1 във вр.с чл.124, ал.1 от ГПК от Б. В. В. с ЕГН:***** и С. В. В. с ЕГН:***** като непълнолетен лично и със съгласието на неговата майка и законна представителка Н. Б. Н. с ЕГН:***** всички с адрес за призоваване: гр.В., ул.”Л.”** против „Б. И.” ЕООД с ЕИК:** със седалище и адрес на управление: гр.В., ул.”Л.”** представлявано от В.М. В.-управител и „С.Г.Г.” ЕАД с ЕИК:** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.”Р.П.К.”**/ в хода на процеса с променено наименование „ФИК” ЕАД с ЕИК: ** със седалище и адрес на управление: гр.П., ул.”О.П.”№***** представлявано от изп.директори И.В. и М.С./, за признаване за установено по отношение на ответниците, че недвижим имот, а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 12259.1015.109 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет) по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.В., общ.В., обл.В., одобрени със Заповед № РД-18- 43/16.09.2005 г. на изпълнителния директор на АК, с адрес на имота: гр.В., улица „Л.а” №6 (шест) с площ 360 (триста и шестдесет) кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), стар идентификатор: кв. 190 (сто и деветдесет), п.12 (дванадесети), № 1591 (хиляда петстотин деветдесет и едно), при съседи: 12259.1015.93, 12259.1015.213, 12259.1015.108, 12259.1015.214, ведно с построените в имота: 1. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.1 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, едно), със застроена площ 54 (петдесет и четири) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: жилищна сграда-еднофамилна, конструкция: паянтова; 2. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.2 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, две), със застроена площ 15 (петнадесет) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: друг вид сграда за обитаване, конструкция: масивна с дървен гредоред; 3. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.3 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, три), със застроена площ 7 (седем) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: селскостопанска сграда, конструкция: паянтова, и 4. СГРАДА с идентификатор 12259.1015.109.4 (дванадесет хиляди двеста петдесет и девет, точка, хиляда и петнадесет, точка, сто и девет, точка, четири), със застроена площ 13 (тринадесет) кв.м., брой етажи: 1 (един), предназначение: хангар, депо, гараж, конструкция: масивна с частични стоманобетонни елементи, а по документ за собственост: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 1591 от 316 кв.м., за който заедно с имоти №1592 и №1593 е отреден УПИ XII в кв.190 по плана на град В., ж.к.”П.”, одобрен със Заповед №1260/14.10.1986 г., целия УПИ разположен при съседи: от две страни-улицы, УПИ XIII-пл.№1595 и пл.№1596 в кв.190, и УПИ XI дв.пл.- 1594 в кв. 190, заедно с построените в имот 1591 жилищна сграда, сейвант и гараж, по отношение на които е насочено изпълнение за парично вземане по ИД № 20227230400762 по описа на ЧСИ № 723 М.Н. с район на действие О. с. - В., не принадлежи на длъжника „Б. И.” ЕООД, с

ЕИК: **.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело №2266/2023 г. по описа на Р. с. В..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред О.с. В. в едноседмичен срок от съобщението му на страните. На ищеца С. В. определението да бъде изпратено лично с оглед факта, че е навършил пълнолетие в хода на процеса.

Съдия при Районен съд – В.: _____